

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119010115
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119010115.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému T. R., nar. XX.XX.XXXX v M. L. nad F., bytom M. L. nad F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 13. júna 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.03.2019, sp. zn. 1Pp/24/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného T. R. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený T. R. vykonáva postupne uložené tresty odňatia slobody viacerými rozhodnutiami súdov a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/58/2012 zo dňa 03.04.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/58/2012 zo dňa 20.12.2016 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na podklade ktorých mu bol pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona nariadený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý nastúpil dňa 12.01.2017, pričom tento vykonal dňa 12.03.2018. Následne ihneď nastúpil na výkon ďalšieho trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/64/2016 zo dňa 02.03.2017, pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona. Tento trest odňatia slobody vykonal dňa 25.03.2019. Dňa 25.03.2019 potom odsúdený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 17 dní, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/37/2011 zo dňa 14.03.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/37/2011 zo dňa 26.06.2013, z ktorého bol odsúdený podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4Pp/109/2014 zo dňa 18.12.2014, právoplatným dňa 18.12.2014. Z oboznámeného súdneho rozhodnutia vyplýva, že odsúdený bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4Pp/109/2014 zo dňa 18.12.2014, právoplatným dňa 18.12.2014 podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.10.2011 sp.zn. 1T/76/2011, trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.03.2011 sp.zn. 2T/37/2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/37/2011 zo dňa 26.06.2013 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/116/2013 zo dňa 27.05.2014. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4Pp/109/2014 zo dňa 11.04.2017, právoplatným dňa 11.04.2017 súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil a preto zvyšok trestu odňatia slobody z odsúdenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/37/2011 vo výmere 17 dní a celý trest z odsúdenia Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/116/2013 vo výmere 1 rok, vykoná. Zo skráteného výpisu klienta vyplýva, že dňa 11.04.2019 má odsúdený nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/116/2013 zo dňa 27.05.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/116/2013 zo dňa 11.04.2017, pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Na výkon trestov odsúdený nastúpil 12.01.2017, pričom predpokladaný koniec posledného výkonu trestu odňatia

slobody je podľa skráteného výpisu klienta stanovený na deň 11.04.2020. Lehota na podanie návrhu na podmienené prepustenie odsúdenému plyní odo dňa 14.02.2019.

Dňa 25.01.2019 bola Okresnému súdu Trenčín doručená písomná žiadosť odsúdeného T. R. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorej uviedol, že pri rozhodovaní o jeho žiadosti žiada súd o prihliadnutie na skutočnosť, že svoj trest vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia ako aj to, že počas výkonu trestu nemal žiadny disciplinárny problém, riadne a zodpovedne si plní svoje povinnosti, dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim. Svoj skutok úprimne ľutuje a má kritický postoj ku svojej trestnej činnosti. Po prepustení na slobodu chce viesť riadny život a splácať všetky svoje záväzky.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.03.2019 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 1Pp/24/2019 tak, že zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh odsúdeného T. R. na podmienené prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, nakoľko dospel k záveru, že u odsúdeného nie je naplnená podmienka, že možno u neho dôvodne očakávať, že bude na slobode viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený T. R. sťažnosť, ktorú však do konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Avšak vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na účel trestu. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené

prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného T. R. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je síce schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmieneného prepustenia, no súčasne z hodnotenia vyplýva aj skutočnosť, že resocializačná prognóza u odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu patologického hráčstva, finančných problémov a dlhodobej nezamestnanosti ako aj nedostatočne kritického postoja k trestnej činnosti.

Taktiež je potrebné uviesť, že podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený T. R. bol niekoľkokrát súdne trestaný pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy, teda ide o osobu s výrazným sklonom k páchaniu trestnej činnosti a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, čo však nevyužil a predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel. Jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. V tomto smere súd považuje tiež za zvýrazniť, že odsúdený už bol v minulosti podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek nie vyslovene negatívne hodnoteniu z výkonu trestu, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného T. R. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.